

OMNIN KIRJA

Joka sisältää Omnin, Amaronin, Kemiisin, Abinadomin ja Amalekin aikakirjat. Moosia löytää Nefin maasta lähtiessään Sarahemlan maan, jonka eräs toinen Jerusalemissa lähtenyt siirtokunta on vallannut. Hänet valitaan kuninkaaksi. Koriantumr, jaredilaisista viimeinen. Kuningas Benjamin. Muita kansanvaelluksia.

1. Katso, tapahtui, että minä, Omni, sain isältäni, Jaaromilta, käskyn. että minun on kirjoitettava jotakin näille levyille sukuluettelomme säilyttämiseksi.
2. Minä siis tahtoisin teidän tietävän. että minä aikoinani taistelin paljon miekalla estääkseni kansaani, nefiläisiä, joutumasta vihollistensa laamanilaisten käsiin. Mutta katso, minä itse olen syntinen ihminen enkä ole pitänyt Herran käskyjä ja määräyksiä siten kuin minun olisi pitänyt.
3. Ja tapahtui, että kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi vuotta oli kulunut, ja meillä oli monta rauhan kautta; ja meillä oli monta vakavan sodan ja verenvuodatuksen kautta. Ja vihdoin oli kulunut kaksisataa kahdeksänkymmentä kaksi vuotta ja minä olin pitänyt näitä levyjä isäini käskyjen mukaan; ja minä luovutin ne pojalleni Amaronille. Ja minä lopetan.
4. Ja nyt minä, Amaron, kirjoitan sen, mitä kirjoitan, ja sitä on vähän, isäni kirjaan.
5. Katso, tapahtui, että kolmesataa kaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja nefiläisten jumalattomampi osa oli tuhoutunut.
6. Sillä Herra ei sallinut -johdatettuansa heidät pois Jerusalemin maasta ja estettyään ja varjeltuaan heitä joutumasta heidän vihollistensa käsiin, - hän ei sallinut, että ne sanat eivät täytyisi, jotka hän oli puhunut isillemme ja jotka kuuluivat: Ellette te pidä minun käskyjäni, te ette menesty tässä maassa.
7. Sen lähdessä Herra rankaisi heitä ankaralla tuomiolla; kuitenkin hän säästi vanhurskaat tuholta ja vapautti heidät heidän vihollistensa käsistä.
8. Ja tapahtui, että minä luovutin levyt veljelleni Kemiisille.
9. Nyt minä, Kemiis, kirjoitan sen vähän, minkä minä kirjoitan, samaan kirjaan kuin veljeni, sillä katso, minä näin sen, mitä hän viimeksi kirjoitti, ja että hän kirjoitti sen omalla kädellään; ja hän kirjoitti sen sinä päivänä, jona hän luovutti ne minulle. Ja tällä tavoin me pidämme aikakirjoja, sillä se on meidän isäimme käskyjen mukaista. Ja minä lopetan.
10. Katso, minä Abinadom olen Kemiisin poika. Katso, tapahtui, että minä näin paljon sotaa ja riitaisuutta kansani, nefiläisten, ja laamanilaisten välillä; ja minä olen omalla miekallani ottanut hengen monelta laamanilaiselta veljältäni puolustaessani.
11. Ja katso, tämän kansan historia on kaiverrettuna niihin levyihin, jotka ovat olleet kuninkaiden hallussa sukupolvesta toiseen; enkä minä tiedä muusta ilmoituksesta kuin siitä, mikä on kirjoitettu, enkä myöskään profetiasta; siis se, mitä on ollut kirjoitettavaa, on kirjoitettu. Ja minä lopetan.
12. Katso, minä olen Amaleki, Abinadomin poika. Katso, minä puhun teille jotakin Moosiasista, joka valittiin Sarahemlan maan kuninkaaksi, sillä katso, Herra oli kehoittanut häntä pakenemaan Nefin maasta, ja jokaisen, joka tahtoi kuulla Herran ääntä, piti myös lähteä maasta hänen kanssaan, erämaahan.
13. Ja tapahtui, että hän teki kuten Herra oli häntä käsenyt. Ja he lähtivät maasta erämaahan, kaikki, jotka kuuluivat Herran ääntä; ja heidän johdatusenaan olivat monet saarnat ja profetiat. Ja Jumala alati sanallaan kehoitti heitä; ja hän johdatti heitä käsivartensa voimalla erämaan halki, kunnes he tulivat maahan, jota sanotaan Sarahemlan maaksi.
14. Ja he tapasivat kansan, jota sanottiin Sarahemlan kansaksi. Nyt nousi Sarahemlan kansan keskuudessa suuri riemu; ja myös Sarahemla riemuitsi suuresti, koska Herra oli lähettänyt Moosian kansan, mukanaan vaskilevyt, jotka sisälsivät juutalaisten aikakirjat.
15. Katso, tapahtui, että Moosia havaitsi, että Sarahemlan kansa oli tullut Jerusalemissa aikana, jolloin Sedekia, Juudan kuningas, vietiin vangiksi Babyloniin.
16. Ja he matkasivat erämaassa, ja Herran käsi kuljetti heidät suurten vetten poikki maahan, josta Moosia heidät tapasi; ja he olivat asuneet siinä siitä ajasta alkaen.
17. Ja Moosian löytäessä heidät he olivat suuresti lisääntyneet. Kuitenkin he olivat kokeneet monta sotaa ja ankaria riitaisuuksia, ja olivat kerran toisensa jälkeen sortuneet miekkaan; ja heidän kielensä oli turmeltunut; eivätkä he olleet tuoneet aikakirjoja mukanaan; ja he kielsivät Luojansa olemassaolon; eikä Moosia eikä Moosian kansa pystyneet ymmärtämään heitä.
18. Mutta tapahtui, että heille opetettiin Moosian toimesta hänen kieltään. Ja tapahtui, että kun heille oli opetettu Moosian kieltä, Sarahemla kertoi isäinsä sukuluettelon muistinsa mukaan; ja se on kirjoitettu, mutta ei näille levyille.
19. Ja tapahtui, että Sarahemlan ja Moosian kansat yhdistyivät yhdeksi ja Moosia nimitettiin heidän kuninkaaksensa.
20. Ja tapahtui Moosian päivinä, että hänelle tuotiin suuri kivi, jossa oli kaiveruksia; ja hän tulkitsevi kaiverukset Jumalan lahjan ja voiman avulla.
21. Ja niissä kerrottiin eräästä Koriantumrista ja hänen kansansa kaatuneista. Ja Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin; ja hän asui heidän luonaan yhdeksän kuukauden ajan.
22. Se mainitsi myös jonkin sanan hänen isistään. Ja hänen ensimmäiset vanhempansa tulivat tornilta, siihen aikaan kun Herra sekoitti kansan kielen; ja Herran ankaruus kohdasi heitä hänen tuomioidensa mukaan, jotka ovat vanhurskaat; ja heidän luunsa lepäsivät hajallaan pohjoispuolella olevassa maassa.
23. Katso, minä, Amaleki, synnyin Moosian aikana; ja hän kuoli minun eläessäni; ja Benjamin, hänen poikansa, hallitsee hänen tilallaan.
24. Ja katso, minä olen nähnyt kuningas Benjaminin aikana ankaran sodan ja paljon veren vuodatusta nefiläisten ja laamanilaisten välillä. Mutta katso, nefiläiset pääsivät heistä vahvasti voitolle, niin että kuningas Benjamin karkoitti heidät Sarahemlan maasta.

25. Ja tapahtui, että minä aloin tulla vanhaksi; ja koska minulla ei ole jälkeläisiä ja minä tiedän kuningas Benjaminin vanhurskaaksi mieheksi Herran edessä, minä luovutan nämä levyt hänelle, kehoittaen kaikkia ihmisiä tulemaan Jumalan, Israelin Pyhän, tykö ja uskomaan profetoimiseen, ilmoituksiin ja enkelten palvelukseen. kielillä puhumisen lahjaan ja kielten selittämisen lahjaan sekä kaikkeen, mikä hyvää on; sillä kaikki hyvä tulee Herralta, ja se, mikä on paha, tulee perkeleeltä.
26. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tahtoisin, että te tulisitte Kristuksen tykö, joka on Israelin Pyhä, ja pääsisitte osallisiksi hänen pelastuksestansa ja hänen lunastuksensa voimasta. Tulkaa hänen tykönsä, ja uhratkaa koko sielunne uhriksi hänelle, jatkakaa paastoamista ja rukoilemista ja kestäkää loppuun saakka ja, niin totta kuin Herra elää, te pelastutte.
27. Ja nyt minä tahtoisin puhua jotakin eräästä ihmisryhmästä, joka lähti erämaahan palatksensa Nefin maahan; sillä oli paljon sellaisia, jotka halusivat saada haltuunsa perintömaansa.
28. Sentähden he lähtivät erämaahan. Ja heidän johtajansa oli väkevä ja mahtava mies ja uppiniskainen mies; sen tähden hän aiheutti heidän keskuudessaan taistelun; ja he saivat kaikki surmansa erämaassa, viittäkymmentä lukuunottamatta, ja nämä palasivat takaisin Sarahemlan maahan.
29. Ja tapahtui, että hekin keräsivät melkoisen joukon muita ja lähtivät taas taivaltamaan erämaahan.
30. Ja minulla, Amalekilla, oli veli, joka myös lähti heidän kanssaan, enkä minä sen jälkeen ole heistä kuullut. Ja minä olen joutumassa hautaani; ja nämä levyt ovat täynnä. Ja minä päätän sanani.